

Také můžeme ztratit Ježíše!

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 138, 1-3)

*1 Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy,
2 klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost;
svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno.
3 Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu.*

Píseň: 442

Modlitba:

Všemohoucí, věčný Bože, ty slyšíš naše prosby a obdarováváš nás bohatě, víc než si zasloužíme. Uděl nám štědře svého milosrdenství a odnímej vše, co skličuje naše svědomí. Dej nám ze své milosti víc, než se odvažujeme prosit. Bože, ty jsi náš cíl. Ty ukazuješ bloudícím světlo pravdy a vedeš je zpět po správné cestě. Všem, dej sílu vzepřít se tomu, co tvému jménu odporuje, a činit to, co odpovídá víře v Tebe. Dej, abychom poznávali tvou svatou vůli a měli sílu ji naplnit. O to tě prosíme ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

I. Čtení: (1J 3, 1-7)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. listě Jána, ve 3 kapitole, od 1-7 verš.

*1 Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha.
2 Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest.
3 Každý, kdo má tuto naději v něho, usiluje být čistý, tak jako on je čistý.
4 Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.
5 A víte, že Syn Boží se zjevil, aby hříchy sňal, a v něm žádný hřích není.
6 Kdo v Synu zůstává, nehřeší; kdo hřeší, ten ho neviděl ani nepoznal.
7 Dítky, ať vás nikdo neklame: Spravedlivý je ten, kdo činí spravedlnost – tak jako on je spravedlivý.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 120

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Lk 2, 39-52)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše 7, 12 a v evangeliu podle Lukáše 2, 39-52. Tam čteme:

- 39 Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta.
40 Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním.
41 Každý rok chodili jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma.
42 Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem.
43 A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli.
44 Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými.
45 Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě.
46 Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky.
47 Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí.
48 Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.“
49 On jim řekl: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“
50 Ale oni jeho slovu neporozuměli.
51 Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci.
52 A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.

Milí bratři, milé sestry,

příběh, který jsme slyšeli, je v rámci **evangelií jedinečný**. Dovídáme se tu něco o Ježíšově dětství či dospívání, jež nám jinak zůstává zcela zahaleno.

Nejprve si povšimněme, kdy se příběh odehrává. Ježíšovi je dvanáct let, což je věk, kdy se podle židovství stává člověk dospělým ve víře. Dál sice zůstává podřízen svým rodičům, ale už na sebe bere všechny závazky plynoucí ze zákona. Puberta je dobou, kdy se člověk staví na vlastní nohy i ve své víře.

Pro rodiče je proto dobou napjatého očekávání: Byla naše výchova k víře vůbec úspěšná? Nepřijde teď všechno naše úsilí úplně vniveč? Neodhodí dítě spolu s rodičovskou autoritou i autoritu Boží? Nebude konfirmace konečnou zastávkou, místo aby byla spíš výchozí stanicí?

Není divu, že dlouhých třicet let Ježíšova života, o nichž se z bible celkem nic nedozvídáme, se záhy stalo podnětem pro **zbožnou fabulaci**, teda vyprávění smyšlených, fantazijních příběhů, někdy spojené s přesvědčením, že se skutečně staly.

Jejím dokladem je třeba apokryfní dílo, které se do bible nedostalo - Tomášovo evangelium. Mluví o Ježíšově dětství, které nám líčí Ježíše skoro jako nezbedníka, neřízenou střelu, která kolem sebe trousí zázraky hlava nehlava. Svou přirozenou všemohoucnost navíc často využíval způsobem, který nebyl ani trochu bohubilý. Kromě toho, že vyráběl z hlíny vrabce a pak je oživoval, dokázal taky třeba kluka, který ho rušil při hře, proměnit v suchý strom, a na jiného mladíka se zase rozčílil natolik, že ho nechal rovnou padnout k zemi mrtvého.

Co jste dělali vy, když vám bylo 12 let? Vyhledávali jste třeba kostel? Chodili jste na náboženství? Já jsem tam chodil z donucení rodičů! Ale ve svých 12 letech jsem toho stihl také dost. Třeba: rozbít okno při rvačce, rozbít umyvadlo při rvačce, rozbít dveře při rvačce, dostat 2 schování, zašivali mi bradu, ukradl jsem pár sušenek z obchodu, a už vám radši nebudu říkat, co ještě.

Které dítě v dnešní době, ve 12 letech dobrovolně a z radostí navštíví v neděli bohoslužbu? Brzké vstávání robí problém nejen dětem, ale i dospělým. Proč chodit teda do kostela? Proč navštěvujeme bohoslužby? Protože je to dobré nebo proto, že je to obyčej, že nás to doma učili? Chozením do kostela hřích odpuštění není. Nudné divadlo faráře nás možná neoslovuje. Písně se ani zdaleka nepřibližují moderní hudbě.

Odpovězte si teda na otázku, proč jste dnes sem přišli? Co je za tím vším?

A nehledejte za tím záminku ani důvod, ale obohacení a smysl!

Ježíš se nám ocitne v chrámě, protože se ztratil. Říkáme si: jak ho mohli rodiče ztratit? Je snadné ztratit Ježíše? A jak! Snadno můžeme ztratit klíče, pejska, partnera, přítele. **Ale také můžeme ztratit Ježíše!** To, že jsme jej jednou našli, neznamená, že to je napořád!

Josef a Marie ho získali tajemným narozením, ale stačilo málo a neměli ho. My jsme ho získali znovuzrozením - a taktéž ho můžeš ztratit!

Ježíše je možné ztratit třeba v atmosféře, která ho má připomínat! Můžeme se nám ztratit i v prostředí bohoslužby. Náboženské prostředí může zaplnit naši mysl a soustředění natolik, že Ježíš sám už nemá místo. Můžeme se zakousnout do sborové práce, evangelizace nebo čehokoliv jiného v církvi a přitom ho můžeme ztratit. Ani toto prostředí není zárukou, že všechno bude v pořádku. Ani církev není zárukou.

Můžeme si myslet, že Ježíš je v „karavaně“ s níž se **ubíráme životem**. Nemusí to tak být. Naše karavana nemusí jít **Jeho cestou**. Proto bychom se neměli řídit krokem karavany, ale Ježíše. Být s milými lidmi ještě nemusí být totéž jako být s Ježíšem. **Stále je třeba mít ho před očima**. Je nebezpečné nechat se vést davem. Dav nás může zanešt někam, kde Kristus není. Cesta zpátky pak může být složitá.

Před každým člověkem, který byl vychováván ve víře, se tak **otevívá buď anebo**: buď jeho víra dozraje a stane se dospělou, anebo skončí někde na půdě mezi odloženými autičky a plyšáky. Žádná třetí schůdná možnost není.

Zůstane-li víra dětskou, je to znamení, že i člověk sám zůstal dítětem. Když Ježíš říká, že do nebeského království musíme vstoupit jako děti, jistě tím **nemá na mysli neschopnost převzít odpovědnost za svůj život i život víry**.

Dospět ve víře znamená přehodnotit obraz Boha, který nám vtiskli rodiče. Nejen tím, co nám o Bohu říkali, ale i tím, jak se sami chovali, protože právě podle vlastních rodičů jsme si utvářeli svou představu o Bohu. Část toho obrazu snad zůstane uchována, ale leccého se musíme také zbavit a nahradit něčím jiným. Dospělá víra je připravena své představy o Bohu neustále poopravovat, nechat se Bohem vždy nově oslovovat a překvapovat. Najít svoje místo ve světě, tak jako každý dospívající člověk. A hledat svoje místo před Bohem. V tomto hledání a nacházení ho nemůže nikdo nahradit.

„Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“ Ano, v tuto chvíli je tím místem chrám, kde Ježíš **dozrává ve víře**. Ale Bůh si ho bude povolávat i jinam, na místa méně posvátná a pomazaná. Tam jeho víra bude dál zrát a projde ohněm. Bůh ho přivede na poušť, aby se tam postil a byl pokoušen ďáblem. Přivede ho k Jordánu, aby se spolu s kajícíky dal pokřtít od proroka Jana. Pošle ho mezi nemocné, postižené, demony a posedlé. Jeho místo bude uprostřed vyvrhelů a lidí na okraji, ale i mezi bohatými a mocnými, zbožnými i bezbožnými, ba i mezi kněžími a vládci. Ale nakonec své místo najde na popravišti, na kříži mezi dvěma zločinci.

Sestry a bratři, netroufám si říci, že je moje víra skutečně dospělá. A tak si Ježíšovu otázku, směřovanou původně jeho rodičům, musím vztáhnout taky na sebe. Což jsi nevěděl, že také ty musíš být tam, kde jde o věc tvého nebeského Otce? Což jsi nevěděl, že zralá víra vede člověka k odstupu od sebe sama a od svých vlastních životních plánů? Což jsi nevěděl, že mnohé své představy o Bohu budeš muset nechat padnout, protože živý Bůh je překračuje?

Nejen na prahu dospělosti, ale ve všech časech je nám uloženo to, co dělal Ježíš. **Ptát se Boha, co s námi zamýšlí**. A ptát se na to také druhých, kteří třeba mají více zkušeností, pokročili na cestě víry dál, anebo nám jen poskytují jiný a čerstvý pohled na nás samotné.

Ovšem kdo chce dál, musí se často také zastavit. Přesněji: nechat se **zastavit a naslouchat**, co pro něj Hospodin připravil. Amen.

Píseň: 219

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Modleme se nyní s důvěrou k všemohoucímu Bohu, neboť z jeho vůle před ním stojíme...

- Prosíme tě, Bože, za ty, kdo nesou odpovědnost za spravedlnost a mír ve světě: Dej, ať se zasazují o to, aby všichni lidé žili v pokoji a svornosti, abychom tě mohli velebit skrze Ježíše Krista, v němž máme všechnu naději.
- Prosíme tě, Bože, za tento shromážděný lid: Učiň, aby k chvále tvého Krista byl lidem svatým.
- Prosíme tě, Bože, za naše rodiny a děti, a také za ty z nás, kdo nikoho nemají: Neodmítej od sebe nikoho.
- Prosíme tě, Bože, za toto město a jeho obyvatele, za všechny nemocné, za ty, kdo mají těžký život, a za ty, kdo jsou na cestách: Budiž všem pomocníkem, ochráncem a záštitou.
- Prosíme tě, Bože, za všechny, kteří bloudí, i za ty, kteří nás nenávidí a činí nám příkoří pro tvé jméno: Obráť je k dobrému a utiš jejich zlobu.
- Prosíme tě, Bože, za všechny, kdo zápasí s pokušením: Vysvoboď je z jejich trápení.
- Prosíme tě, Bože, odpusť nám všem naše viny.

A společně voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: 635

Posláni: (Žd 10, 35-36)

35 Neztrácejte proto odvahu, neboť bude bohatě odměněna.

36 Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno.

Požehnání:

Kéž Bůh vyslyší i tu nejmenší ze tvých modliteb!

Kéž tě Bůh drží ve své ruce!

Kéž v studený večer nalezneš teplá slova!

Kéž Bůh nenechá nikdy ztvrdnout tvé srdce!

Kéž naše lítost nepřijde příliš pozdě! Amen

Píseň: 489